

SLOVENKA

GLASILO SLOVENSKEGA ŽENSTVA

Zvezek 19.

V Trstu, 23. septembra 1899.

Letnik III.

Spomini.

I.

Plasček ogrnila,
k oknu sem stopila,
k lepemu sem ljubcu
tesno se privila.

Zakrivali naji
solčnih rož so listi,
varovali naji
zlobne so zavisti.

Luna z pajčolanom
obraz je zastrla,
sramožljivo doli
raz neba je zrla.

Tejam pa v očescih
solze so visele,
skrivno so ljubezen
morda razumele ...

II.

„Ne boj, ne boj se, ljubica,
v slovo poljubeč daj,
v rokah ti mojih varna si
kot bila si nekdanj!

Strah tebe ni bilo ljudij —,
ne dneva — ne noči,
zakaj pa danes se bojiš,
pred kom trepečeš ti?“

„Pošasti, glej, se bližajo
kako strašne — blede,
in z poželjivimi očmi
že gledajo na me.

Ko ti me zopet zapustiš,
ah, grozen njih je srd,
pošasti me zavijejo
v mrliški črni — prt.

Pošasti — dnevi, leta so
ko jaz brez te živim —
teh dnij, teh let, oh ljubeč moj,
se jaz tako bojim ...“

K ristina.

Spomini.

III.

Zvezdice so že dremale,
mesec šel je za goro,
jaz še vedno sem čakala...
tebe pa le ne bilo.

Ko rudel je tam na jutru
solнца zlatega sijaj,
v bele sem blazine glavo
naslonila jaz tedaj...

Spanec mučen mi je iegel
na utrujene oči —
ker zaman sem koprnela
jaz po tebi sred noči.

IV.

Po daljnih krajih, krajih tujih
so misli moje begale,
povsod so ljubčeka iskale,
po njem so poizvedale.

Hitele so po ravnih cestah
in preko širnega morja —
skoz tihе so vasice plule,
čez skalnate vrhe gora...

Utrujene in preotožne
so povrnile se nazaj —
nad njimi plakala je duša,
oh plakala zakaj... zakaj?!

Kristina.

Nekaj o materinskih pravicah.

Spisala Danica.

Okler je bila ženska pod oblastjo moževo, je bil on jedini pravni varuh svojih otrok. Najbolj izražena je bila ta oblast pri starih Rimljanih, kjer je bil gospodar, — pater familias tako rekoč vladar v svoji hiši z neomejenimi pravicami. On je smel odločevati čez ženo in otroke, on jih je smel kaznovati po svojem spoznanji, da, celo njihovo življenje je bilo v njegovi roki, kajti imel je pravico kaznovati uporne ude svoje obitelji celo sè smrtjo.

To barbarično stanje se je popboljšalo nekoliko v srednjem veku. kajti vzela se je očetu vsaj pravica čez življenje svoje rodbine. Vendar je pa ostala žena — mati še popolnoma izključena od vseh odgojevalnih in odločilnih pravic nad svojo deco.

Šele naše stoletje je pripoznalo tudi žensko sposobno za vzgojo svojih otrok, ter se ji je dovolilo večjih pravic, nego jih je imela do sedaj. Zato pa dandanes tudi ne govorimo več izključno o očetovi oblasti, marveč o oblasti starišev.

venec na glavo . . . Skratka : prepozno je, Nikolaj Ivanovič ! . . . Časih je boljše nikdar nego prepozno . . . Se li ujemate z mano ?

— Jaz sem z vami vedno istega mnenja ! — je odgovoril on z žalostnim glasom in jej poljubil roko.

In ostala sta si dobra prijatelja.

Spomini.

V.

Pred nama že rošno leži polje
in v biserih koplje se cvetje,
čuj, gozdič pritajno tam šumi,
v njem najdeva varno zavetje.

Krog naji pospel je planinski svet,
a najino srce še čuje,
ponuja mu amor prelestnih sanj
in prstančka zlata že kuje . .

VI.

Pa pravijo, da nikdar več
po meni ti ne vprašaš,
in pravijo, da z ljubico
se drugo zdaj ponašaš.

Kako se smejem jaz ljudem,
ljudem dobromislečim —
kako težko borim se jaz
s tem srcem hrepenečim !

VII.

V pogubni ogenj dveh očes
samo enkrat bi zrla spet
in z žejno dušo gledala
nebesa v njem — in celi svet.

Na ustnih dveh počivala
po dolgem časi spet bi jaz,
da v smeju radostnem — v solzah
njegov bi kopal se obraz.

A boljše da mi nikdar več
ta ogenj ne zaplopola —
in da s poljubi nikaar več
ne trgam njemu -- jaz srca.

VIII.

Nad spečim mestom vlada
globoki nočni mir,
med zvezdami sprehaja
se mesec — kavalir.

Ozira se na okno
kjer sama jaz slonim —
on smeje se na zemljo,
jaz v tiho noč ihtim . . .

Odpelji z ljubicami
drugam se, mesec, ti,
na skrivnem da po dragem
razjočem jaz oči !

Kristina.

lepoto koliko sè svojim duhom. To je tudi razlog, da imajo naobražene žene velik upliv na može. Čestokrat je duhovita žena ambicioznejša od svojega moža ter motri svet in ga razumeva ostreje nego on. V konverzaciji so žene višjega društva živahne in duhovite».

Spomini.

IX.

Nad tiho, širno poljano
nebeška krogla plava —
v ljubezni, svetli-jasni,
glej, jutranja vstaja narava.

V svetlobnem morji ljubezni —
se vroče zdaj vzljubiva,
ob zlatem, božjem solnci
drug drugega se okleniva ...

X.

Ljubezen tvoja — meteor
na nebu mojega srca,
zableščal je — izginil je —
zagnila ga je tema.

In po njegovem sledu zdaj
jaz stikam — a zaman, zaman,
zatemnil z njim — izginil z njim
je tudi duše sen krasan.

XI.

Ne srdi se name, moj ljubček, nikar
in prošnjo zdaj mojo usliši,
odpusti mi kar zagrešila sem jaz
in pismice ljubo napiši,

da čakaš na polji prostranem me spet,
kjer zadnje cvetejo cvetice —
po dolgih da mesecih zopet mi ti
poljubiš to žalostno lice!

Ne srdi se torej, moj ljubček, nikar
in prošnjo zdaj mojo usliši,
pozovi iznova mi srečo v srce
in pismice ljubo napiši! ...

XII.

Le pojdi k ljubici nazaj
v lep bodovarček njen,
tam razplamtel in te ogrel
bo njen pogled ognjen.

Pod oknom bom hodila jaz
ljubezni čula smeh ...
trpela muke bom pekla
za sladek vajin — greh ...

Kristina.

